

بسم الله الرحمن الرحيم

تصمیم ناگهانی ترامپ برای خروج از سوریه، روند سیاسی را مختل نمود

(ترجمه)

تصمیم ناگهانی دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا در خصوص خروج نیروهای آمریکایی از سوریه، باعث ایجاد طوفان سیاسی و ویران گر در پایتخت‌های کشورهای منطقه و بین‌الملل (تصمیم گیرنده در خصوص اوضاع سوریه) شد، همان‌گونه که این تصمیم بر کاخ سفید نیز بی‌تأثیر نبوده و منجر به اخراج جیمز ماتیس وزیر دفاع آمریکا از سمت‌اش شد. این تصمیم، روند سیاسی را در سوریه مختل کرده و آن را در موجی از سیاست‌های مبهم غوطه‌ور ساخت، چنانچه اوضاع را پیچیده‌تر از قبل نمود. روزنامه‌ی وال استریت ژورنال آمریکایی به نقل از منبعی که از ذکر نامش خودداری می‌نماید، این تصمیم را به عنوان "گامی که می‌تواند به بی‌ثباتی استراتژی ایالات متحده در شرق میانه منجر شود" توصیف نمود.

از اینرو ترامپ به بهانه انحلال سازمان داعش به تاریخ 19 دسامبر 2018م خروج نیروهای آمریکایی را رسماً اعلان کرده، چنین گفت: «تنها دلیل حضورمان در سوریه سرکوب نمودن داعش بود که ما آن را سرکوب نمودیم.» بنا به اظهارات پنتاگون خروج این نیروها، حد اکثر در صد روز کامل خواهد شد. لذا برای آموزش و مسلح‌سازی نیروهای مزدور محلی، تحت نام

واحدهای حمایت مردمی و نیروهای دموکراتیک سوریه برای مبارزه با داعش حدوداً ۲۰۰۰ سرباز از نیروهای امریکایی در سوریه باقی خواهد ماند، روی این ملحوظ امریکا ده‌ها پایگاهی نظامی را در شرق فرات تأسیس نموده است. یک مقام امنیتی روسیه می‌گوید: «ایالات متحده حدوداً بیست پایگاه نظامی را در مناطق تحت کنترل کردها در سوریه تأسیس نموده است.»

عجیب این است که امریکا تا همین نزدیکی‌ها بر حمایت و مستقر ساختن نیروهایش در سوریه تمرکز داشته، دو روز قبل از این تصمیم در ۱۷ دسامبر ۲۰۱۸م جیمز جفری فرستاده امریکا به سوریه در واشنگتن اعلان کرد که کشورش تا شکست کامل داعش و کاهش نفوذ ایران در سوریه باقی خواهد ماند. هم‌چنان امریکا در ماه گذشته عربستان سعودی را دستور داد که جهت تمویل و حمایت از وظیفه نیروهایش شرق فرات ۱۰۰ میلیون دالر پرداخت نماید. چنانچه چند روز پیش جوزف دانفورد، رئیس ستاد مشترک ارتش امریکا گفت: «ایالات متحده برای اطمینان از شکست دائمی گروه‌های تروریستی باید هزاران نفر از جنگجویان محلی را آموزش دهد.» بنابر این، به‌گونه غیرمترقبه شرایط تغییر کرد؛ در حالی که نیاز به آموزش نیروهای نظامی هنوز با برجاست و آنچه که در مورد نیاز به باقی ماندن نیروهای نظامی امریکای برای بیرون راندن ایرانی‌ها از سوریه گفته می‌شد، هنوز هم در همان حد نیاز می‌باشد؛ اما زبان سیاسی امریکا در یک شب تغییر می‌کند.

باید دید که دلیل این سرعت و تغییر در موقف امریکا چیست؛ با آن که اوضاع هنوز در حال خود قرار دارد؟ چرا دیگر نیازی به نیروهای امریکایی در سوریه نیست؟ دلیل این تصمیم ناگهانی برای خروج نیروهای امریکایی در عرض دو یا سه ماه چیست؟ واقعیت تصمیم‌گیری در امریکا چگونه می‌باشد؟ تصمیم‌گیرنده اصلی چه کسی است؟ آیا او رئیس جمهور است یا پنتاگون و یا دولت عمیق؟

برای پاسخ به این پرسش‌ها، باید تحولات سیاسی قبل از این تصمیم و تحولات همراه با آن و تحولات پس از آن را نادیده نباید گرفت، همان‌گونه تحولات مرتبط به ترکیه را و مخصوصاً این‌که ترکیه مهم‌ترین و خطرناک‌ترین نقش را در مهار نمودن انقلاب و رام ساختن جبهه‌النصره و گروه‌های مشابه آن بازی می‌کند. ترکیه هنوز هم در ارتباط به شمال سوریه و شرق فرات برگه‌یی برنده را در دست دارد.

این گام ناگهانی امریکا اظهارات ناگهانی اردوغان را در خصوص عملیات فریب‌الوقوع نظامی ترکیه در شرق فرات در پیش داشت؛ اردوغان گفت: «این امکان وجود دارد، ما هر زمان که بخواهیم طبق طرح و پلان ویژه خود در خاک سوریه عملیات نظامی داشته باشیم. ما این دسترسی را داریم که از مناسب‌ترین نقطه خط مرزی خود که به گسترده‌گی ۵۰۰ کیلومتری می‌باشد، وارد سوریه شویم؛ طوری که هیچ‌گونه آسیبی متوجه سربازان امریکایی نشود.» اردوغان طرف سخنش را امریکا قرارداد، سخنانش طوری صریح بود که می‌شد پیش از پیش موقف امریکا را از آن‌ها دانست؛ چنانچه گفت: «چون ما و

ایالات متحده شرکای استراتژیک می‌باشیم، لازم است که واشنگتن آنچه را که باید انجام دهد، در حال حاضر نوبت شرق فرات فرا رسیده است.»

در مکالمات تلفونی بین اردوغان و ترامپ به طور واضحی توافق بر نقش جدید ترکیه در شرق فرات بر ملاء بود، طوری که پس از آن اردوغان بگونه افتخارآمیزی در برابر رسانه‌ها گفت: «ارتش ترکیه برای مبارزه با تروریست‌های داعش و گروه‌های مسلح کردی مجهز و آماده می‌باشد.» چنانچه در حال حاضر آماده‌گی برای اقدام به انجام چنین کاری می‌گیرد؛ چنانچه گفت: «گفتگوی تلفونی وی با ترامپ و تماس‌های دیپلماتیک و امنیتی و همچنین اظهارات امریکا، ترکیه را وادار نموده تا چند ماه منتظر بماند؛ اما این انتظار طول نخواهد کشید.» این بدین معنی است که از اردوغان خواسته شده بود، تا زمان پایین آمدن امریکا از موضع‌اش، منتظر مانده و بعد اقدام نظامی نماید.

از اینرو این تصادف نیست که وقایع با اعلان وزارت امور خارجه امریکا از معامله فروش سیستم مدافع هوایی و دفاع موشکی به ارزش ۳,۵ میلیارد دالر برای ترکیه، همزمان باشد. مسئله واضح‌تر و واضح‌تر می‌شود، هم‌چنان این تصویر پروسه شفاف شدن‌اش را تکمیل می‌کند. امریکا تصمیم‌اش را به واگذاری شمال سوریه به ترکیه به هزینه کردها، جزم نموده است؛ زیرا که ترکیه از روس‌ها و ایرانی‌ها برای تأمین منافع امریکا در سوریه کارا تر است. علاوه بر کاهش هزینه‌های مداخلات مستقیم امریکا در کشورهای دیگر، درین میان با این تصمیم امریکا بیشترین خطر و صدمه را کردها متحمل می‌شوند؛ کردهایی که رهبران‌شان از هیچ همکاری با امریکایی‌ها دریغ نموده اند، این تصمیم امریکا در واقع خیانتی به کردها می‌باشد.

تصمیم ترامپ برای خروج از سوریه پیش از پیش توسط سیاست‌گزاران امریکایی آماده شده و خاتمه برای اختلاف نظرهای بود که مدت‌هاست در راهروهای کاخ سفید و پنتاگون در جریان بوده و به طور مداوم در مورد ماندن و یا خروج از سوریه، تبصره می‌شد. خروج از سوریه بیشتر به مصلحت منافع امریکا می‌باشد تا باقی ماندن در آن؛ چون اهداف و منافع امریکا در سوریه از طریق وکلایش برآورده و تأمین می‌شود؛ پس نیازی به مداخله مستقیم آن در سوریه وجود ندارد.

ساختار این تصمیم ضربه مهلکی به اروپایی‌ها، مخصوصاً به انگلیس‌ها و فرانسوی‌هایی که در کنار نیروی‌های امریکایی نیز درین سرزمین می‌باشند، است. انگلیس‌ها می‌گویند خطر تروریست‌ها هنوز در سوریه پابرجاست و برخلاف اظهارات ترامپ هنوز تنظیم داعش منحل نشده است؛ اما فرانسوی‌ها برای پیروی از تصمیم امریکا به جمع کردن پایگاه‌های نظامی خود مجبور می‌باشند، این درحالی می‌باشد که امریکا برای از بین بردن امکانات نظامی خود در نزدیکی مرز ترکیه شتابانه عمل می‌نماید.

بنابر این، تصمیم به خروج نیروهای امریکا از سوریه یک تصمیم جدی است و اجراء شدنی می‌باشد و شروع به اجراء می‌کند. ترامپ با ردی از مخالفان تصمیم خود، از جمله سناتوری جمهوری لیندسی گراهام چنین می‌گوید: «سخت است

باور داشته باشید که گراهام مخالف حفظ جان هزاران سرباز و مخالف حفظ میلیاردها دالر باشد.» وی افزوده و چنین پرسش را مطرح می‌سازد: «چرا ما به نیابت از دشمنان خویش (سوریه، ایران و دیگر ساکنین محلی) در سوریه باقی مانده و با داعش مبارزه کنیم؟»

برگرفته از جریده‌الرایه

نویسنده: ابو حمزه الخطوانی

19 ربیع‌الثانی 1440 هـ.ق

۲۶ دسمبر ۲۰۱۸ م